

ΔΙΑΠΛΑΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΕΠΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ (790)

Όμως, η προσωρινή αυτή ρύθμιση δεν επιτρέπεται να συνίσταται σε προσωρινή λύση της κοινωνίας, ενόψει του διαπλαστικού χαρακτήρα του εν λόγω δικαιώματος¹, επειδή συνιστά απαγορευμένη ικανοποίηση του ασφαλιστέου διαπλαστικού δικαιώματος². Όμως, τούτο δεν σημαίνει και ότι ο δικαιούχος του δικαιώματος αυτού στερείται προσωρινής δικαστικής προστασίας. Αρκεί, με την προστασία αυτή να μην συντελείται η διάπλαση³.

Κατά τη γνώμη μας, προσήκον ασφαλιστικό μέτρο θα είναι η προσωρινή απαγόρευση σε καθένα από τους κοινωνούς σε προβαίνει σε οποιοσδήποτε πράξεις, οι οποίες προσήκουν σε καθεστώς λύσης της κοινωνίας (ΚΠολΔ 732). Με το ασφαλιστικό αυτό μέτρο δεν πλήττεται η απαγορευτική ρήτρα της ΚΠολΔ 692 § 4, διότι δι' αυτού απλώς εξασφαλίζεται η ασφαλιστέα αξίωση, μέχρις ότου ο κοινωνός να εξοπλίσει το κύριο (προς λύση της κοινωνίας διαπλαστικό) δικαίωμά του με τελεσίδικη διαπλαστική απόφαση στα πλαίσια της οικείας διαγνωστικής δίκης, εν όψει του ότι οι αποφάσεις αυτές παράγουν την έννομη συνέπειά τους, (: τη διαπλαστική ενέργειά τους) όχι με συνδρομή πολιτειακών οργάνων, (όπως οι κοινοί εκτελεστοί τίτλοι), παρά ipso iure (: αυτοδικαίως)⁴.

¹ Μπέης, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 732 § 3.16., σελ. 813-814.

² Μπέης, Η προσαρμογή του ασφαλιστικού μέτρου στη φύση του ασφαλιστέου δικαιώματος κατά τον Κώδικα Πολ. Δικ., σε : «*Η δραστηριότητα της προσωρινής δικαστικής προστασίας*» (Εκδόσεις Δίκαιο και Οικονομία, Π.Ν. Σάκκουλας. 1995), § 5.2.1., σελ. 163 επ. **Ο ίδιος**, Γνμδ., Δ. 14, σελ. 66. επ. **Ο ίδιος**, Τα όρια της προσωρινής δικαστικής προστασίας, (1980), § 14.2., σελ. 121. ΜΠρΑθ 16413/1982 Ελλ-Δνη 23/722. ΜΠρΠειρ 479/1982 ΝΔικ. 28/303. ΜΠρΑθ 15647/1982 Δ. 15/145 με σημ. ΜΠρΝαυπλ 264/1982 ΔΕΝ 38/850, ΕΕργΔ 41/606. ΜΠρΑθ 5611/1981 Δ. 12/335, με σημ. Μπέη, ΝοΒ 29/734. ΜΠρΑθ 2787/1974 Δ. 6/296. ΜΠρΒερ 78/1974 ΑρχΝ ΚΕ/449. ΜΠρΑθ 2772/71 Δ. 2/782 με σημ.

³ Μπέης, Η προσαρμογή του ασφαλιστικού μέτρου στη φύση του ασφαλιστέου δικαιώματος, κατά τον ΚΠολΔ, ανωτ., § 5.2.2., σελ. 164. **Ο ίδιος**, Γνμδ., Δ. 14, 66 επ.

⁴ **Μαριδάκης**, Εκτέλεσις αλλοδαπών αποφάσεων, γ' έκδοση, § 6 Ι σελ. 89. **Ευρυγένης**, Ζητήματα εκ της εκτελέσεως και αναγνωρίσεως αλλοδαπών αποφάσεων, Επιστημονική επετηρίδα ΝΟΕ, τ. Ζ' (Μνημόσυνο Γ. Σιμωνέτου) σελ. 330. **Κρίστη-Νικολετοπούλου**, Αναγνώρισις δεδικασμένου εξ αποφάσεως αλλοδαπού δικαστηρίου αφορώσης εις την προσωπικήν κατάστασιν, ΝοΒ 20 σελ. 4. **Φραγκίστας**, Πνευματική ακύρωσις και λύσις του γάμου (Δ. 5 σελ. 446). **Καλαβρός**, Οι ενέργειες των διαπλαστικών αποφάσεων (Ελλ-Δνη 28, σελ. 1186 επ. **Ο ίδιος**, Τα υποκειμενικά όρια των διαπλαστικών αποφάσεων και των παρεπομένων συνεπειών των διαπλαστικών αποφάσεων (Δ. 14, σελ. 351 επ.). **Ο ίδιος**, Τριτανακοπή και διαπλαστικές αποφάσεις (Ελλ-Δνη 28, σελ. 1198 επ.). ΕφΠατρ 218/1973 ΝοΒ 22/239.

Στην περίπτωση αυτή, το δικαστήριο, διατάσσοντας το μνησθέν ανωτέρω ασφαλιστικό αυτό μέτρο, είναι αναγκαίο – προκειμένου η απόφασή του να μην καταντήσσει γράμμα κενό – να απειλήσει κατά του καθ' ου για την περίπτωση που θα παραβεί την υποχρέωσή του αυτή χρηματική ποινή υπέρ του αιτούντος κοινωνού, καθώς και προσωπική κράτησή του (ΚΠολΔ 947 § 1 εδάφ. α'), προσέτι δε και προς τον σκοπό να μη διαιωνίζεται η «*πρόδρομος – της κύριας δίκης – κατάσταση*»⁵ που δημιουργείται με την απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων, να διατάξει τον αιτούντα να εγείρει την αντίστοιχη κύρια αγωγή, (προς λύση της κοινωνίας) εντός προθεσμίας που το δικαστήριο θα ορίσει (ΚΠολΔ 693).

⁵ Βλ. **Κεραμέα/Πολυζωγόπουλο**, Τα ασφαλιστικά μέτρα στο ελληνικό αστικό δικονομικό δίκαιο, σε : Η δραστικότητα της δικαιοσύνης, τ. Ι (έκδοση ΙΔΜΕ, χ.χ.) σελ. 249. **Φαλτσή**, Δίκαιο αναγκαστικής εκτελέσεως, Γενικό μέρος, § 7 IV 2 και 3, σελ. 102-103.